

Mijmeringen van de afgelopen eeuw

Als juf zit je wel eens te mijmeren. Wat zijn de dingen die kinderen onthouden van school, welke invloed heb je op het leven van een kind?

Inmiddels weet ik dat er gebeurtenissen zijn die veel indruk maken, die je hele leven bijblijven. Inmiddels weet ik ook, dat we veel vergeten. Waar we ons 10 jaar geleden druk om maakten is nu vergeten. Zo rondvragend naar anekdotes over de Sint Jozefschool is het opvallend, dat er een rode draad loopt door de verhalen.

Mensen denken eerst diep na en al pratende komen de verhalen los.

Leuk om te horen, is dat de rode draad zit in de gezamenlijke grote activiteiten en vieringen, maar ook de kleine dingen. Interessant om te horen zijn de overeenkomsten en de verschillen tussen 65 jaar geleden en ons huidige onderwijs.

Kamp in Kalenberg, Sterrenshow, schoolvoetbal, YMCA kamp, kerstviering in Ons Gebouw, sportdag bij de familie Burgwal, waar je met de platte kar naar toe reed, grote culturele schoolprojecten en de verjaardag van de juf of meester zijn terugkerende items die in ieders herinnering blijven.

En ook: de juf en de meester die verliefd werden op elkaar, 65 jaar geleden. Ze stonden te kussen in het kolenhok, uiteraard stonden de kinderen te joelen en te gluren rondom het bewuste hok.

De juf die zo mooi kon voorlezen, de juf die 's ochtends in de klas haar knot in model bracht, waar een kind ademloos naar heeft gekeken. Bang, dat ze één van de schuifjes in haar mond in zou slikken.

De nieuwe juf met hippe roze panty's, toen ze met de kachel aan de gang moest, kwam er een lading roet uit de schoorsteen, jammer van de mooie roze panty's.

De jongen die zich een schoolplaat herinnert:

Op school hingen voeger van die schoolplaten, onder andere met Bijbelse vertellingen. Rechts in de hal hing er één van zondaars die in de vlammen van de hel werden geworpen door heel boos kijkende engelen. Uit de vlammen steekt nog heel zielig een waarschuwend handje.

Aris Boersen, de stoker. We hebben het over een jaar of 65 geleden. Om 7 uur kwam hij op school om de kachels aan te maken. In het speelkwartier en tussen de middag kwam hij weer om te controleren of er genoeg kolen in zaten. Lang leve de tijdsklok die we nu in ons verwarmingssysteem hebben.

In de wijze van straffen zijn veel veranderingen merkbaar. Vroeger kon je een klap krijgen met de liniaal. Of als de meester zat te dutten voor in de klas en je zat stiekem te praten, kon er zomaar een borstel door de klas heen vliegen.

Of een jongen die op het plein moest gaan staan en zeggen: ik ben een ezel.

De betrokkenheid van ouders was er vroeger natuurlijk ook, maar als je op school iets deed wat niet mocht, dan vertelde je dat thuis niet. Je wist al, dat je dan thuis nog een keer de wind van voren kreeg.

Ouders kwamen twee keer op school, 1 x om je te brengen en een keer om het rapport op te halen. Zo kwam Truus Boersen op rapportgesprek bij meester Ed. Ze liet hem trots haar nieuwe auto zien, samen gingen ze een rondje rijden. Weer bij het schoolplein aangekomen, liet ze Ed uitstappen met de vraag: o ja, waar kwam ik ook alweer voor? O ja, voor mijn jongens, nou dat gaat toch best! Tot ziens.

Willem Huurdeman zat lekker dicht bij meester Jos, waarom zou dat nou zijn? Op een ochtend knoeide meester Jos met koffie over het rekenboek van Willem. Bijdehand als Willem is, nam hij 's middags een paraplu mee naar school.

Veel kinderen hebben leren klokkijken. Niels Hazelaar was dat zat, hij wist wel hoe laat het was. Tijdens de sportdag schoot hij de bal door het raam, tegen de klok, die spontaan van de muur viel. 1-0 voor Niels.

Riky hoort om 12 uur nog altijd de klok slaan. Ze probeert dan om niet scheel te kijken, op school had ze geleerd, dat je eeuwig scheel blijft kijken, als je dat om 12 uur doet.

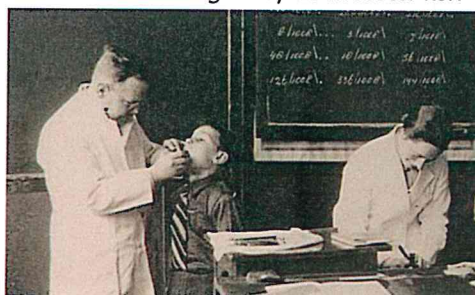
Als je juf of meester jarig was, had je met de groep een feestje, heel vroeger werden er allerlei lekkernijen verzameld en in een mandje aangeboden aan de jarige. Er werd langer gespeeld in het

speelkwartier en er werden toneelstukjes gedaan. Hier is eigenlijk niet veel veranderd.

Gerbrand van Zandbrink keek erg uit naar de verjaardag. Hij zat in de klas bij juffrouw Frits. Door ziekte was zij veel afwezig er waren steeds invaljuffen. Niets mis mee op zich, maar hierdoor miste hij de verjaardag van de juf. Een van de invaljuffen beloofde een verjaardagfeestje terwijl ze niet jarig was om de klas te plezieren. Na dit feestje werd al dagen uitgekeken. Helaas werd de opa van Gerbrand die dag begraven. Om het feestje niet te missen is hij tijdens de broodmaaltijd in Ons Gebouw gauw even naar de Peerdestal gerend om in ieder geval zijn zakje snoep op te halen. Want dit verjaardagsfeestje liet hij niet aan zijn neus voorbij gaan.

Er kwamen en gingen leerkrachten. De introductie van meester Stalenhoef was bijzonder, aldus Ronald Kok. Hij kwam in de klas met een motorjas en helm op en zei tegen de kinderen: je mag met spullen op me gooien. Dit liet hij een tijdje toe. Deze actie heeft veel succes gehad, de meester kon lezen en schrijven met deze onstuimige groep leerlingen.

De schooltandarts is een begrip voor de 40ers en 50ers onder ons. Als je in de wachtkamer zat, kon je de geluiden van het boren al horen. Marco de Vette koos eieren voor zijn geld. Hij propde zijn mond vol drop. Door de sporen die de drop achterliet, besloot de tandarts hem weer naar de klas te sturen, Marco blij.....

Over Kalenberg gaan veel (sterke) verhalen. Zo is er een groep die in dat kamp heeft leren tellen. Timo Huurdeman was fan van André van Duin, hij vertelde op hilarische wijze de volgende mop: Karelkje hoe oud ben jij? 8 jaar meester. En wat wil je worden? 9 jaar.

Het kamp werd spontaan omgedoopt tot Kareljesberg.

Danny Kroeze zat bij meester Jos in de boot en vroeg tot vervelens toe wanneer hij mocht sturen, dit moest hij bekopen met een onderdempeling.

De lessen seksuele voorlichting zijn bij velen bijgebleven (gelukkig). Het hilarische moment dat er een condoom over een bezemsteel of een banaan werd getrokken maakte indruk.

Tweeling zijn op school heeft zo zijn voordelen.

Thom Voorburg was zeer fanatiek tijdens de nieuwsquiz in groep 8. Door zijn enthousiasme ging zijn zus Anne met de eer strijken, zij werd eerste bij de meisjes.

André Kok was acoliet met zijn broer Ronald. Zij werden vaak samen gevraagd tijdens kerkmissen onder schooltijd. Op een gegeven moment waren ze zo vaak weg, dat de leerkracht het beter vond om daar een tijdje mee te stoppen. Gelukkig zijn ze wel heel slim gebleven.

Tsja, zo heeft ieder zijn eigen herinneringen en overdenkingen. Mogelijk heeft het bij u, de lezer, weer herinneringen opgeroepen die u kwijt was.

Mooi, dat de herinneringen in 100 jaar niet veranderen en dat gezamenlijk vieren iedereen bij blijft!